DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 stycznia 1947 r.

Nr 1

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

1

DEKRET

z dnia 6 grudnia 1946 r.

o przekazywaniu przez Państwo mienia nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Rozdział I.

Mienie podlegające przekazaniu.

Art. 1. Przekazywanie osobom fizycznym oraz osobom prawnym prawa publicznego i prywatnego mienia, znajdującego się na obszarze Ziem Odzyskanych, a stanowiącego własność Państwa z wyłączeniem mienia wskazanego w art. 2 odbywać się będzie w trybie i pod warunkami określonymi w dekrecie niniejszym.

Art. 2. Nie podlegają przekazaniu w trybie niniejszego dekretu:

1) nieruchomości stanowiące zapas ziemi w rozumieniu przepisów dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279) łącznie z nieruchomościami wydzielonymi z zapasu ziemi z mocy art. 7 tego dekretu;

2) lasy i grunty leśne;

3) przedsiębiorstwa, należące do kategoryj, wymienionych w art. 3, ust. 1 lit. A pkt 1—9 oraz lit. C ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), o ile nie zostaną w drodze uchwały Rady Ministrów uznane za podlegające przepisom dekretu niniejszego;

4) ruchomości objęte rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1946 r. wydanym w porozumieniu z Ministrami: Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 206), z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 43, poz. 254 i Nr 70, poz. 383);

5) mienie uznane za potrzebne dla celów administracji państwowej bądź samorządowej albo dla celów użyteczności publicznej lub gospodarki państwowej oraz na cele rozbudowy miast.

Art. 3. Przedsiębiorstwa, przekazane w trybie niniejszego dekretu, nie podlegają przejęciu na własność Państwa nawet w razie rozszerzenia rozmiaru produkcji lub zwiększenia zdolności zatrudnienia pracowników ponad granice przewidziane w ustawie z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17). Ponadto dla prowadzenia przedsiębiorstwa nabytego w trybie niniejszego dekretu nie jest wymagane uzyskanie koncesji, przewidzianej w art. 4 powołanej wyżej ustawy.

Rozdział II.

Nabycie i dzierżawa mienia.

Art. 4. Przekazywanie mienia w trybie określonym w niniejszym dekrecie następuje w drodze sprzedaży lub dzierżawy.

Art. 5. Nabywcami lub dzierżawcami mienia podlegającego przekazaniu w trybie niniejszego dekretu, mogą być osoby fizyczne oraz osoby prawne prawa publicznego lub prywatnego.

Art. 6. Osoby skazane prawomocnym wyrokiem za występek polegający na uchyleniu się od służby wojskowej, za zbrodnię lub zbrodnię wojskową nie mogą uzyskać mienia w trybie niniejszego dekretu.

Art. 7. 1. Spośród osób, ubiegających się o nabycie lub dzierżawę, pierwszeństwo do uzyskania mienia mają w następującej kolejności:

1) repatrianci;

2) zdemobilizowani żołnierze, żołnierze służby czynnej, którzy brali udział w walkach o wyzwolenie Polski po dniu 1 września 1939 r. oraz uczestnicy walk partyzanckich o Polskę z wyjątkiem tych, którzy występowali przeciwko Polsce Demokratycznej;

3) funkcjonariusze służby bezpieczeństwa, którzy w związku ze służbą w obronie demo-

kratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego zostali inwalidami;

4) wdowy i sieroty po żołnierzach i uczestnikach walk partyzanckich poległych w walkach o Polskę, jako też wdowy i sieroty po funkcjonariuszach służby bezpieczeństwa, którzy polegli w związku ze służbą w obronie demokratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego oraz osoby, których jedynymi żywicielami byli wymienieni żołnierze, uczestnicy walk partyzanckich i funkcjonariusze służby bezpieczeństwa;

5) inwalidzi wojenni, inwalidzi pracy i więźniowie obozów koncentracyjnych;

6) osoby, które w związku z działaniami wojennymi utraciły znaczną część swego majątku w zniszczonych wskutek tych działań miastach, osiedlach lub innych ośrodkach, jeżeli zamieszkiwały w nich bezpośrednio przed zniszczeniem.

2. Osoba, która została wprowadzona przez władze państwowe lub samorządowe w posiadanie mienia poniemieckiego na obszarze Ziem Odzyskanych, ma pierwszeństwo do nabycia lub wydzierżawienia tego mienia bez względu na pierwszeństwo osób wymienionych w ust. 1. Przepis ten stosuje się również do osób prawnych.

3. Rozporządzenie Ministra Ziem Odzyskanych wydane w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Przemysłu, Odbudowy i Bezpieczeństwa Publicznego może na obszarze niektórych powiatów Ziem Odzyskanych przyznać osobom, wymienionym w ust. 1 pkt 2 i 4, pierwszeństwo przed osobami wymienionymi w pkt 1 i 3 tego ustępu.

Art. 8. Niezależnie od pierwszeństwa przewidzianego w artykule poprzedzającym podlegają przekazaniu na pomieszczenia przeznaczone dla pracowników większych zakładów pracy obiekty mieszkalne położone w pobliżu tych zakładów.

Art. 9. 1. Osobom, które w związku z wojną rozpoczętą we wrześniu 1939 r. pozostawiły mienie nieruchome na tych terenach Rzeczypospolitej Polskiej w jej granicach przedwojennych, które nie weszły w skład obecnego obszaru Państwa, jeżeli osoby te stale zamieszkiwały na tych terenach przed 1 września 1939 r., jak również osobom, które na mocy umów międzynarodowych zawartych przez Państwo Polskie mają otrzymać ekwiwalent wzamian za mienie pozostawione za granicą — zarachowuje się na pokrycie ceny nabycia lub czynszu dzierżawnego za mienie przekazane im w trybie przepisów niniejszego dekretu wartość pozostawionego mienia nieruchomego

2. W przypadku, gdy pozostawionym mieniem była nieruchomość z zakresu budownictwa mieszkaniowego, suma podlegająca zarachowaniu w myśl przepisu ustępu poprzedzającego nie może być wyższa od wartości budynku o ogólnej powierzchni użytkowej pomieszczeń równej 220 m². Rozporządzenie Rady Ministrów może w stosunku do pozostałych rodzajów mienia nieruchomego określić maksymalną sumę podlegającą zarachowaniu.

3. Zarachowanie przewidziane w ustępach poprzedzających uzależnia się od warunku stałego zamieszkania nabywcy lub dzierżawcy na obszarze Ziem Odzyskanych.

4. Rozporządzenie Ministra Ziem Odzyskanych wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Odbudowy określi zasady ustalania mienia, którego równowartość podlega zarachowaniu stosownie do przepisów ust. 1 i 2, oraz szacunku tego mienia, jak również władze powołane do wykonywania tych czynności, sposób postępowania przed tymi władzami i terminy, w jakich należy zgłaszać uprawnienia przewidziane w ustępach poprzedzających, pod sankcją utraty tych uprawnień.

Art. 10. 1. Osobom, korzystającym z pierwszeństwa przewidzianego w art. 7 pkt 2, 3 i 4 oraz osobom, których jedynymi żywicielami byli wymienieni żołnierze i uczestnicy walk partyzanckich, — odlicza się od ceny nabycia lub czynszu dzierżawnego za mienie przekazane im z mocy przepisów niniejszego dekretu sumę, której wysokość ustali Minister Ziem Odzyskanych w rozporządzeniu wydanym w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Skarbu, Przemysłu i Odbudowy.

2. Wymóg wskazany w art. 9 ust. 3 niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio do osób oznaczonych w ustępie poprzedzającym.

Art. 11. Zastosowanie uprawnień z art. 9 i 10 niniejszego dekretu nie może nastąpić w stosunku do osób, które skorzystały z uprawnień przewidzianych w art. 22 i 23 dekretu z dnia 6 września 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego Wolnego Miasta Gdańska (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 279).

Art. 12. Minister Ziem Odzyskanych może w drodze rozporządzenia wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Odbudowy wskazać poszczególne kategorie przedmiotów majątkowych, przy których nabyciu lub wydzierżawieniu nie może nastąpić zaliczenie albo zarachowanie przewidziane w art. 9 i 10 niniejszego dekretu.

Art. 13. Rada Ministrów może ustalić w drodze rozporządzenia specjalne zasady określania cen sprzedażnych lub czynszów dzierżawnych za poszczególne kategorie przedmiotów majątkowych i dla poszczególnych kategoryj nabywców lub dzierżawców.

Art. 14. Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Ziem Odzyskanych ustali zasady określania sposobu spłaty ceny sprzedażnej lub czynszów dzierżawnych za mienie przekazane w trybie niniejszego dekretu.

Art. 15. 1. Cenę sprzedażną budynku zniszczonego lub uszkodzonego co najmniej w stosunku 50% umarza się w całości lub części, jeżeli odbudowa zostanie dokonana przez nabywcę w sposób i w terminach określonych w umowie sprzedaży.

2. Umorzenie nastąpi w wysokości, równej sumie poniesionych przez nabywcę kosztów odbudowy, z tym, iż kwota umorzenia nie może przekroczyć sumy tych kosztów, obliczonych według przeciętnych cen i płac w czasie i miejscu wykonania odbudowy.

Rozdział III.

Władze.

Art. 16. Władzami właściwymi do orzekania w sprawach dotyczących przekazywania mienia w trybie dekretu niniejszego są:

1) Główna Komisja Klasyfikacyjno-Szacunkowa;

2) wojewódzkie komisje klasyfikacyjno-szacunkowe;

3) komisje osadnictwa nierolniczego;

4) odwoławcze komisje osadnictwa nierolniczego.

Art. 17. Do zakresu działania Głównej Komisji Klasyfikacyjno-Szacunkowej należy:

1) ustalanie ogólnych zasad i wytycznych, dotyczących przekazywania mienia w trybie dekretu niniejszego, oraz norm szacunkowych miarodajnych dla określenia wartości przekazywanego mienia;

2) rozstrzyganie sprzeciwów od orzeczeń wojewódzkich komisyj klasyfikacyjno-szacunkowych;

3) wykonywanie nadzoru nad działalnością wojewódzkich komisyj klasyfikacyjno-szacunkowych.

Art. 18. Orzeczenia Głównej Komisji Klasyfikacyjno-Szacunkowej są ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 19. Do zakresu działania wojewódzkich komisyj klasyfikacyjno-szacunkowych należy:

1) ustalanie z uwzględnieniem przepisów w art. 2 niniejszego dekretu i wytycznych, wskazanych przez Główną Komisję Klasyfikacyjno-Szacunkową, jakie mienie podlega przekazaniu w trybie dekretu niniejszego;

2) ustalanie na podstawie norm szacunkowych, wskazanych przez Główną Komisję, wartości mienia, od której uzależnione będzie określenie ceny kupna lub czynszu dzierżawnego;

3) określanie, które spośród przedmiotów majątkowych mogą być przekazane wyłącznie w drodze sprzedaży bądź wyłącznie w drodze dzierżawy i co do których, w wykonaniu rozporządzenia Ministra Ziem Odzyskanych przewidzianego w art. 12, nie może nastąpić zastosowanie przepisów art. 9 i 10 niniejszego dekretu.

Art. 20. 1. Każdy z członków, biorących udział z głosem stanowczym w obradach komisji, może wnieść sprzeciw od orzeczenia komisji w terminie dwutygodniowym od dnia jego wydania.

2. W razie uchylenia orzeczenia przez Główną Komisję Klasyfikacyjno-Szacunkową sprawa podlega ponownemu rozpoznaniu przez komisję wojewódzką, jeżeli Główna Komisja nie rozstrzygnie jej we własnym zakresie.

Art. 21. 1. Do zakresu działania komisji osadnictwa nierolniczego należy orzekanie, komu, w jaki sposób i pod jakimi warunkami, a w szczególności za jaką cenę lub za jakim czynszem dzierżawnym, nastąpi przekazanie mienia.

2. Komisje osadnictwa nierolniczego orzekają również o umorzeniu całości lub części ceny kupna oraz o odroczeniu terminu płatności tej ceny w przypadkach przewidzianych w art. 15

Art. 22. Od orzeczenia komisji osadnictwa nierolniczego służy ubiegającemu się o nabycie lub dzierżawę mienia odwołanie do odwoławczej komisji osadnictwa nierolniczego

Art. 23. 1. Odwoławcza komisja osadnictwa nierolniczego rozstrzyga sprawę we własnym zakresie działania bez prawa odesłania do ponownego rozpoznania komisji osadnictwa nierolniczego.

2. Orzeczenia komisji odwoławczej osadnictwa nierolniczego są ostateczne.

Art. 24. Rozporządzenie Ministra Ziem Odzyskanych wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Odbudowy oraz innymi zainteresowanymi ministrami określi skład Głównej Komisji Klasyfikacyjno-Szacunkowej, wojewódzkich komisyj klasyfikacyjno-szacunkowych oraz komisji osadnictwa nierolniczego i odwoławczych komisyj osadnictwa nierolniczego, tudzież ureguluje szczegółowo sposób powoływania przewodniczącego oraz członków komisji i ich zastępców. Rozporządzenie to ustali ponadto normy dotyczące właściwości miejscowej, jak też trybu postępowania i funkcjonowania wymienionych komisyj.

Rozdział IV.

Sposób i skutki przekazania mienia.

Art. 25. Prawomocne orzeczenie komisji osadnictwa nierolniczego lub orzeczenie odwoławczej komisji osadnictwa nierolniczego ustalające osobę, której ma być przekazane mienie, będące przedmiotem orzeczenia, oraz sposób i warunki przekazania (art. 21 i 23) stanowi podstawę do zawarcia umowy sprzedaży lub dzierżawy tego mienia.

Art. 26. 1. Umowy z nabywcą lub dzierżawcą wskazane w artykule poprzedzającym zawierają w imieniu Skarbu Państwa instytucje kredytowe upoważnione do tych czynności przez Ministra Skarbu w zarządzeniu, ogłoszonym w Monitorze Polskim.

2. Postanowienia tych umów powinny być pod rygorem nieważności zgodne z treścią orzeczeń, wskazanych w art. 25.

Art. 27. Dla ważności umowy sprzedaży nie jest wymagane zachowanie formy notarialnej. Zawarcie jej powinno nastąpić na piśmie z tym, że narówni z podpisem nabywcy traktuje się złożone przez niego oświadczenie do protokółu sporządzonego przez przewodniczącego komisji osadnictwa nierolniczego bądź delegowanego przez tegoż przewodniczącego członka komisji.

Art. 28. 1. Do ujawnienia prawa własności nieruchomości nabytych w trybie przepisów niniejszego dekretu oraz zabezpieczenia należności z tytułu ceny tej nieruchomości w księgach wieczystych stosuje się odpowiednio przepisy o wpisywaniu do ksiąg hipotecznych (gruntowych) prawa własności nieruchomości przejętych na cele reformy rolnej z tą zmianą, że podstawą wpisu w księdze jest odpis umowy sprzedaży poświadczony przez instytucję kredytową wskazaną w art. 26 ust. 1 oraz urzędowy odpis orzeczenia przewidzianego w art. 25.

2. Do wpisu prawa własności nabytej nieruchomości nie są potrzebne dokumenty pomiarowe przewidziane w przepisach o księgach wieczystych. Wystarczy opis granic nieruchomości dokonany na podstawie szkicu podziału i poświadczony przez władzę administracji ogólnej pierwszej instancji.

Art. 29. Umowa odpowiadająca warunkom przewidzianym w art. 26 i 27 stanowi podstawę do ujawnienia tytułu własności na rzecz nabywcy w rejestrze handlowym lub innych rejestrach publicznych.

Art. 30. Przepisy artykułów 25 — 28 stosuje się odpowiednio do umów dzierżawnych i wynikających z nich uprawnień.

Art. 31. 1. Instytucje kredytowe wskazane w art. 26 obowiązane są w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa do inkasowania oraz w miarę potrzeby do poszukiwania w drodze sądowej i egzekwowania należności, przypadających z tytułu ceny sprzedaży lub czynszu dzierżawnego za mienie przekazane w trybie niniejszego dekretu.

2. Minister Skarbu ustali w drodze zarządzenia zasady wynagrodzenia należnego instytucjom za wykonywanie czynności wskazanych w ust. 1.

Art. 32. 1. Należności z tytułu zakredytowanej ceny sprzedażnej oraz należności z tytułu czynszu dzierżawnego mogą być odstąpione instytucjom kredytowym wskazanym w art. 26.

2. Warunki odstąpienia przez Skarb Państwa należności wymienionych w ustępie poprzedzającym ustala Minister Skarbu w drodze zarządzeń ogłoszonych w Monitorze Polskim. W zarządzeniach tych zostaną wskazane osoby upoważnione do zawierania z instytucjami kredytowymi w imieniu Skarbu Państwa umów o odstąpienie tych należności. Instytucje te są również uprawnione do wykreślenia po uiszczeniu wspomnianych należności hipotek zabezpieczających te należności.

3. Ujawnienie w księdze wieczystej odstąpienia instytucji kredytowej należności wskazanych w ustępach poprzedzających nastąpi na jednostronny wniosek tej instytucji, bez potrzeby zachowania innych warunków lub formalności oprócz przedstawienia odpisu umowy, poświadczonego przez osobę upoważnioną do odstąpienia w zarządzeniu, wskazanym w ustępie poprzedzającym.

Art. 33. 1. Mienie przekazane na mocy niniejszego dekretu wolne jest od wszelkich długów i ciężarów z wyjątkiem służebności, których utrzymanie w mocy zostanie przez komisję osadnictwa nierolniczego uznane za niezbędne. Sprawa odpowiedzialności Państwa za te obciążenia zostanie uregulowana w odrębnych przepisach.

2. Wszelkie wpisy hipoteczne dotyczące długów i ciężarów, wskazanych w ustępie poprzedzającym, wykreśla się na wniosek nabywcy lub dzierżawcy albo instytucji kredytowej wskazanej w art. 26. Dla wykreślenia służebności konieczne jest złożenie urzędowego odpisu orzeczenia komisji osadnictwa nierolniczego uznającego służebność za wygasłą.

Art. 34. Nieruchomości lub przedsiębiorstwa nabyte w trybie przewidzianym niniejszym dekretem nie mogą być pod rygorem nieważności zbywane bez zezwolenia komisji osadnictwa nierolniczego, zarówno odpłatnie jak i pod tytułem darmym, w ciągu lat dwóch od daty wejścia w życie dekretu, a w każdym razie nie mogą być bez tegoż zezwolenia zbywane wcześniej niż po upływie roku od daty umowy sprzedaży.

Art. 35. 1. Osobom fizycznym i prawnym, które w okresie czasu do końca 1947 r. poczynią w nabytych w trybie niniejszego dekretu przedmiotach majątkowych inwestycje, potrąca się z dochodu, podlegającego opodatkowaniu według działu II dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14), sumy wydatkowane na te inwestycje. Potrąceń tych dokonuje się z dochodu osiągniętego w roku podatkowym (rachunkowym), w którym inwestycje te zostały przeprowadzone.

2. Nabycie w trybie niniejszego dekretu do dnia 31 grudnia 1947 r. przedmiotów majątkowych uważa się za wkłady finansowe dokonane zgodnie z planem gospodarczym Państwa, których przeprowadzenie powoduje zaniechanie w latach podatkowych 1946 — 1947 poboru podatku dochodowego według działu III dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14).

3. Sumy wydatkowane na nabycie mienia w trybie niniejszego dekretu i na inwestycje wymienione w ust. 1 wyłącza się z podstaw opodatkowania podatku, pobieranego na podstawie dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72).

4. Jeżeli suma wydatkowana na inwestycje wskazana w ust. 1 przewyższa osiągnięty przez osobę zainteresowaną w tymże roku dochód, nadwyżka ta nie wpływa na rozmiar stosowanej ulgi podatkowej. W przypadku tym potrąceniu z dochodu podlega suma nie większa od dochodu ustalonego na rok podatkowy (rachunkowy) w którym dokonano inwestycji.

5. Pozostały po potrąceniu, stosownie do ustępów poprzedzających, dochód podlega opodatkowaniu według tej stopy procentowej skali artykułu 18 dekretu o podatku dochodowym, jaka przypada od osiągniętego dochodu bez potrąceń przewidzianych w ust. 1.

Rozdział V.

Przepisy dla obszaru b. Wolnego Miasta Gdańska.

Art. 36. Przepisy niniejszego dekretu stosuje się odpowiednio do obszaru b. Wolnego Miasta Gdańska ze zmianami przewidzianymi w art. 37 i 38.

Art. 37. Przepis art. 35 ust. 2 nie ma zastosowania na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska.

Art. 38. 1. Minister Administracji Publicznej posiada na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska uprawnienia przysługujące w niniejszym dekrecie Ministrowi Ziem Odzyskanych.

2. Rozporządzenia oparte na przepisach niniejszego dekretu — jeżeli ich moc obowiązująca rozciągać się ma na obszar b. Wolnego Miasta Gdańska — będą wydawane przez Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych, ilekroć dekret niniejszy co do obszaru Ziem Odzyskanych przewiduje w zakresie wydawania rozporządzeń uprawnienia Ministra Ziem Odzyskanych.

Rozdział VI.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 39. Jeżeli nabywca lub dzierżawca mienia, przekazanego mu na mocy przepisów ni-

niejszego dekretu, korzystał już z tego majątku na podstawie zawartej poprzednio umowy najmu lub dzierżawy, to nadpłacone przez niego z powyższego tytułu kwoty, przypadające za okres czasu od daty nabycia uprawnień w myśl przepisów niniejszego dekretu, ulegają zaliczeniu na poczet należnej od niego pretensji z tytułu ceny kupna lub czynszu dzierżawnego.

Art. 40. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Ziem Odzyskanych, a na obszarze b. Wolnego Miasta Gdańska — także Ministrowi Administracji Publicznej w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Obrony Narodowej, Przemysłu, Odbudowy, Bezpieczeństwa Publicznego oraz innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 41. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc prawną na obszarze Ziem Odzyskanych oraz b. Wolnego Miasta Gdańska sprzeczne z przepisami niniejszego dekretu przepisy ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) oraz dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87).

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski

Minister Przemysłu

Hilary Minc

w/z Minister Odbudowy:

Juliusz Żakowski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 grudnia 1946 r. Nr 71, poz. 389).

2

DEKRET

z dnia 20 grudnia 1946 r.

o zmianie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Orzeczenie w trybie niniejszego artykułu może nastąpić tylko wówczas, jeżeli przed dniem 31 marca 1947 r. zostało wszczęte postępowanie o przejęciu danego przedsiębiorstwa na własność Państwa“

2) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Przedsiębiorstwa, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy znajdują się pod zarządem państwowym, a nie podlegają przejęciu na własność przez Państwo w myśl przepisów niniejszej ustawy, będą najdalej do dnia 31 marca 1947 r. zwolnione od zarządu państwowego, a ich posiadanie przywrócone osobom uprawnionym w trybie przewidzianym przez obowiązujące przepisy“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Spychalski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

w/z Minister Spraw Zagranicznych:

Zygmunt Modzelewski

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Mikołajczyk

w/z Minister Przemysłu:

Eugeniusz Szyr

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego

Stefan Jędrychowski

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

Minister Zdrowia:

Franciszek Litwin

Minister Informacji i Propagandy:

Feliks Widy-Wirski

w/z Minister Kultury i Sztuki:

Leon Kruczkowski

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczow

Minister Aprowizacji i Handlu

Jerzy Sztachelski

w/z Minister Odbudowy:

Stefan Pietrusiewicz

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Adam Kuryłowicz

Minister Poczt i Telegrafów:

Józef Putek

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 grudnia 1946 r. Nr 72, poz. 394).

3

DEKRET

z dnia 20 grudnia 1946 r.

o zmianie dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrecie z dnia 8 marca 1946 r.

o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) wprowadza się zmianę następującą:

Art. 22 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Sąd na żądanie wnioskodawcy podejmie dalsze postępowanie w przypadku rozstrzygnięcia sprawy o przejęcie przedsiębiorstwa przez Państwo na własność lub w przypadku niewszczęcia do dnia 31 marca 1947 roku postępowania w sprawie o przejęcie danego przedsiębiorstwa na własność Państwa".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Spychalski

w/z Minister Spraw Zagranicznych:

Zygmunt Modzelewski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Adam Kuryłowicz

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Mikołajczyk

Minister Zdrowia:

Franciszek Litwin

w/z Minister Przemysłu:

Eugeniusz Szyr

Minister Aprowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

Minister Poczt i Telegrafów:

Józef Putek

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

w/z Minister Kultury i Sztuki:

Leon Kruczkowski

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

w/z Minister Odbudowy:

Stefan Pietrusiewicz

Minister Informacji i Propagandy:

Feliks Widy-Wirski

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:

Stefan Jędrychowski

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczow

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 grudnia 1946 r. Nr 72, poz. 395).

4

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 1946 r.

o trybie postępowania przy przekazywaniu samorządowi terytorialnemu oraz organizacjom spółdzielczym przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

Na podstawie art. 5 i 10 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) zarządza się co następuje:

§ 1. Powołuje się Komitet, którego zadaniem jest przedstawienie Radzie Ministrów wniosków w przedmiocie przekazywania przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa organizacjom spółdzielczym i samorządowi terytorialnemu.

§ 2. Do zakresu działania Komitetu należy:

a) zbieranie informacji od władz państwowych i samorządu gospodarczego o przedsiębiorstwach, które podlegają przejęciu na własność Państwa i są przedmiotem zgłoszeń w trybie §§ 7 i 8;

b) przyjmowanie i rozpatrywanie zgłoszeń organizacji spółdzielczych oraz samorządu terytorialnego o przekazanie im przedsiębiorstw wymienionych w pkt a);

c) zbieranie danych o stanie organizacyjnym i finansowym samorządu terytorialnego lub spółdzielni, uzasadniających możliwość należytego prowadzenia przedsiębiorstwa objętego zgłoszeniem;

d) przedstawianie opinii o warunkach, na których ma być dokonane przekazanie przedsiębiorstw;

e) przedstawianie swoich wniosków Radzie Ministrów.

§ 3. W skład Komitetu wchodzą:

1) przedstawiciel Centralnego Urzędu Planowania, jako przewodniczący,

2) przedstawiciel Państwowej Rady Spółdzielczej, jako zastępca przewodniczącego,

3) przedstawiciele Ministerstw: Skarbu, Przemysłu, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Aprowizacji i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Pracy i Opieki Społecznej, Informacji i Propagandy — po jednym z każdego Ministerstwa,

4) dwaj przedstawiciele Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. i dwaj przedstawiciele Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P. „Społem" oraz jeden przedstawiciel Banku Gospodarstwa Spółdzielczego,

5) czterech przedstawicieli samorządu terytorialnego, których wyznaczy Prezydium Krajowej Rady Narodowej, i jeden przedstawiciel Banku Komunalnego,

6) przedstawiciel Centralnej Komisji Związków Zawodowych,

7) przedstawiciel Związku Samopomocy Chłopskiej;

ponadto mogą brać udział w obradach Komitetu z głosem doradczym:

8) przedstawiciele zainteresowanych Ministerstw nie wymienionych w pkt 3,

9) przedstawiciele Banku Gospodarstwa Krajowego i Państwowego Banku Rolnego,

10) przedstawiciel spółdzielczej centrali gospodarczej, zainteresowanej w sprawach będących przedmiotem obrad.

§ 4. Komitet działa przy Centralnym Urzędzie Planowania i wydatki związane z jego działalnością pokrywane są z budżetu Centralnego Urzędu Planowania.

§ 5. 1. Posiedzenia Komitetu zwołuje Przewodniczący w drodze pisemnego zawiadomienia wszystkich członków, jak również ministerstw oraz instytucji, wymienionych w § 3 pkt 8, 9 i 10.

2. Komitet na pierwszym posiedzeniu uchwali regulamin. Regulamin ten przewidywać będzie powołanie kilkuosobowych komisyj przygotowujących uchwały Komitetu. Regulamin podlega zatwierdzeniu przez Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

§ 6. 1. Komitet wezwie w drodze jednorazowego ogłoszenia w Monitorze Polskim oraz w każdym Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym samorządy terytorialne i organizacje spółdzielcze do składania w zakreślonym terminie zgłoszeń o przekazanie na własność lub do użytkowania przedsiębiorstw, które podlegają przejęciu na własność Państwa.

2. W ogłoszeniu należy przytoczyć treść przepisu § 7.

3. Zakreślony w myśl ust. 1 termin do składania zgłoszeń nie może być krótszy aniżeli 4 tygodnie od daty ogłoszenia w Monitorze Polskim orzeczenia właściwego ministra o przejęciu na własność Państwa przedsiębiorstwa, będącego przedmiotem zgłoszenia.

§ 7. 1. Zgłoszenie winno zawierać:

a) oznaczenie przedsiębiorstwa z podaniem w miarę możności przynależnych nieruchomości;

b) powołanie się na orzeczenie właściwego Ministra o przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa:

c) oświadczenie, czy zgłaszający występuje o przekazanie przedsiębiorstwa na własność, czy do użytkowania.

2. Ponadto zgłoszenie samorządu terytorialnego winno zawierać odpis uchwały właściwej rady narodowej zatwierdzonej przez prezydium rady narodowej wyższego stopnia, zgłoszenie zaś organizacji spółdzielczej — odpis z rejestru spółdzielni, w którym spółdzielnia występująca ze zgłoszeniem została zarejestrowana i opinię Związku Rewizyjnego Spółdzielni o celowości prowadzenia przez daną spółdzielnię objętego zgłoszeniem przedsiębiorstwa.

3. Przepisu o opinii Związku Rewizyjnego Spółdzielni nie stosuje się do zgłoszeń Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P. „Społem".

§ 8. 1. Każde zgłoszenie odpowiadające wymogom przewidzianym w § 7 jest przedmiotem obrad Komitetu.

2. Komitet może wezwać do uzupełnienia lub zmiany zgłoszenia, zakreślając odpowiedni termin.

3. Komitet może zwolnić zgłaszającego od obowiązku wymienionego w § 7 ust. 1 pkt b).

§ 9. Komitet przedstawia Radzie Ministrów za pośrednictwem Prezesa Centralnego Urzędu Planowania uchwalone na posiedzeniu wnioski, które winny zawierać:

a) oznaczenie przedsiębiorstwa (nazwa, przedmiot i miejsce położenia) z podaniem przynależnych do niego nieruchomości i dokładnego miejsca ich położenia;

b) wskazanie jednostki samorządu terytorialnego lub spółdzielni, której przekazanie przedsiębiorstwa Komitet uważa za celowe;

c) uzasadnienie wniosku, zawierające dane o produkcji i znaczeniu przedsiębiorstwa, jak również o dotychczasowej działalności gospodarczej, stanie organizacyjnym i finansowym samorządu lub spółdzielni, której zgłoszenia zostały uwzględnione;

d) określenie, czy przekazanie ma nastąpić na własność, czy też do użytkowania;

e) proponowane warunki przekazania;

f) wymienienie wszystkich innych zgłoszeń z podaniem krótkiego uzasadnienia, z jakich powodów zgłoszenia te nie zostały uwzględnione.

§ 10. Rada Ministrów może żądać od Komitetu dodatkowych danych, poza przewidzianymi w § 9, jak również może odesłać przedłożony wniosek do ponownego rozpoznania.

§ 11. Rada Ministrów uchwala zasady ustalania cen za poszczególne rodzaje przedsiębiorstw i dla różnych kategoryj nabywców i określa, w jakich przypadkach cena nabycia nie powinna być wyższa aniżeli przyznane przez Skarb Państwa odszkodowanie z uwzględnieniem wartości nakładów dokonanych w danym przedsiębiorstwie przez Skarb Państwa.

§ 12. 1. Przekazanie przedsiębiorstwa następuje na podstawie uchwały Rady Ministrów, która będzie zawierać:

a) nazwę, przedmiot i miejsce położenia przedsiębiorstwa;

b) dokładne podanie miejsca położenia nieruchomości ulegających przekazaniu wraz z przedsiębiorstwem;

c) powołanie orzeczenia właściwego ministra, mocą którego dane przedsiębiorstwo przeszło na własność Państwa;

d) wskazanie, komu przedsiębiorstwo zostaje przekazane i czy na własność, czy też w użytkowanie;

e) specjalne warunki przekazania, o ile zostały zastrzeżone;

f) wskazanie Ministra, któremu porucza się wykonanie uchwały.

2. Minister, któremu zostało poruczone wykonanie uchwały Rady Ministrów, ustali zarządzeniem wysokość ceny lub czynszu, sposób i terminy wykonania dodatkowych warunków, jeżeli zostały zastrzeżone, jak również ustali sposób przekazywania przedsiębiorstwa oraz jego aktywów i pasywów powstałych w okresie między przejęciem przedsiębiorstwa na własność Państwa a przekazaniem samorządowi terytorialnemu lub spółdzielni. Wysokość ceny lub czynszu powinna być ustalona zgodnie z zasadami, określonymi w uchwale Rady Ministrów przewidzianej w § 11.

§ 13. Przedsiębiorstwo przekazuje się w stanie, w jakim zostało przejęte na własność Państwa według protokołu zdawczo-odbiorczego, sporządzonego w myśl § 72 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114), ze zmianami wynikłymi w mię-

dzyczasie w związku z gospodarczą działalnością przedsiębiorstwa.

§ 14. 1. Uchwała Rady Ministrów wraz z zarządzeniem właściwego Ministra stanowią tytuł do ujawnienia w rejestrach handlowych i w innych rejestrach publicznych przekazania przedsiębiorstwa na własność lub do użytkowania.

2. Ujawnienie nastąpi na wniosek właściwych władz samorządu terytorialnego lub zarządu odnośnej spółdzielni bądź właściwego Ministra.

§ 15. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym Ministrom.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Przemysłu:

Eugeniusz Szyr

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Aprowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Stanisław Mikołajczyk

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Adam Kuryłowicz

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 grudnia 1946 r Nr 71, poz. 390)

5

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1946 r.

o ustaleniu kwoty Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. i planie jej umorzenia oraz o ustaleniu ilości i wysokości premii.

Na podstawie art. 1 ust. 2, art. 3 i art. 11 ust. 1 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 2, poz. 11) zarządzam, co następuje:

§ 1. Kwotę Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1946 r. o wypuszczeniu Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 63) ustala się na $4^1/_2$ miliarda złotych.

§ 2. Pożyczka podzielona zostaje na emisje: „A“, „B“, „C“ i „D“, z których każda składa się z 10 tysięcy seryj łącznej wartości imiennej 1 miliard złotych, oraz emisję „E“, składającą się z 5 tysięcy seryj łącznej wartości imiennej 500 milionów złotych.

§ 3. Pożyczka podlega umorzeniu do dnia 15 kwietnia 1969 r. w ratach półrocznych według planu umorzenia, który stanowi załącznik Nr 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Ilość i wysokość premii, przypadających do wylosowania w każdym losowaniu premiowym, ustalają dla każdej emisji tabele, które stanowią załącznik Nr 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Załącznik Nr 1 do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r. (poz. 393).

PLAN UMORZENIA PREMIOWEJ POŻYCZKI ODBUDOWY KRAJU 1946 r.

I. Dla emisyj „A“, „B“, „C“ i „D“ wartości imiennej po 1.000.000.000 zł każda.

Data losowania obligacyj do umorzenia	Kapitał pożyczki do umorzenia	RATY UMORZENIA w losowaniu premiowym	w losowaniu niepremiowym	Razem
15. 1. 1947	1.000.000.000	5.000.000	—	5.000.000
15. 4. 1947	995.000.000	5.000.000	—	5.000.000
15. 10. 1947	990.000.000	5.000.000	—	5.000.000
15. 4. 1948	985.000.000	5.000.000	—	5.000.000
15. 10. 1948	980.000.000	5.000.000	—	5.000.000
15. 4. 1949	975.000.000	5.000.000	—	5.000.000
15. 10. 1949	970.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 4. 1950	946.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 10. 1950	922.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 4. 1951	898.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 10. 1951	874.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 4. 1952	850.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 10. 1952	826.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 4. 1953	802.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 10. 1953	778.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 4. 1954	754.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 10. 1954	730.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 4. 1955	706.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 10. 1955	682.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 4. 1956	658.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 10. 1956	634.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 4. 1957	610.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 10. 1957	586.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 4. 1958	562.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 10. 1958	538.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 4. 1959	514.000.000	4.000.000	20.000.000	24.000.000
15. 10. 1959	490.000.000	4.200.000	20.200.000	24.400.000
15. 4. 1960	465.600.000	4.200.000	20.200.000	24.400.000
15. 10. 1960	441.200.000	4.200.000	20.200.000	24.400.000
15. 4. 1961	416.800.000	4.200.000	20.200.000	24.400.000
15. 10. 1961	392.400.000	4.200.000	20.200.000	24.400.000
15. 4. 1962	368.000.000	4.200.000	20.200.000	24.400.000
15. 10. 1962	343.600.000	4.200.000	20.200.000	24.400.000
15. 4. 1963	319.200.000	4.200.000	20.200.000	24.400.000
15. 10. 1963	294.800.000	4.200.000	20.200.000	24.400.000
15. 4. 1964	270.400.000	4.200.000	20.200.000	24.400.000
15. 10. 1964	246.000.000	4.200.000	20.400.000	24.600.000
15. 4. 1965	221.400.000	4.200.000	20.400.000	24.600.000
15. 10. 1965	196.800.000	4.200.000	20.400.000	24.600.000
15. 4. 1966	172.200.000	4.200.000	20.400.000	24.600.000
15. 10. 1966	147.600.000	4.200.000	20.400.000	24.600.000
15. 4. 1967	123.000.000	4.200.000	20.400.000	24.600.000
15. 10. 1967	98.400.000	4.200.000	20.400.000	24.600.000
15. 4. 1968	73.800.000	4.200.000	20.400.000	24.600.000
15. 10. 1968	49.200.000	4.200.000	20.400.000	24.600.000
15. 4. 1969	24.600.000	4.200.000	20.400.000	24.600.000
		194.000.000	806.000.000	1.000.000.000

II. Dla emisyj „E" wartości imiennej 500.000.000 złotych.

Data losowania obligacyi do umorzenia	Kapitał pożyczki do umorzenia	RATY UMORZENIA w losowaniu premiowym	w losowaniu niepremiowym	Razem
15. 1. 1947	500.000.000	2.500.000	—	2.500.000
14. 4. 1947	497.500.000	2.500.000	—	2.500.000
15. 10. 1947	495.000.000	2.500.000	—	2.500.000
15. 4. 1948	492.500.000	2.500.000	—	2.500.000
15. 10. 1948	490.000.000	2.500.000	—	2.500.000
15. 4. 1949	487.500.000	2.500.000	—	2.500.000
15. 10. 1949	485.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 4. 1950	473.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 10. 1950	461.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 4. 1951	449.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 10. 1951	437.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 4. 1952	425.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 10. 1952	413.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 4. 1953	401.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 10. 1953	389.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 4. 1954	377.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 10. 1954	365.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 4. 1955	353.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 10. 1955	341.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 4. 1956	329.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 10. 1956	317.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 4. 1957	305.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 10. 1957	293.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 4. 1958	281.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 10. 1958	269.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 4. 1959	257.000.000	2.000.000	10.000.000	12.000.000
15. 10. 1959	245.000.000	2.100.000	10.100.000	12.200.000
15. 4. 1960	232.800.000	2.100.000	10.100.000	12.200.000
15. 10. 1960	220.600.000	2.100.000	10.100.000	12.200.000
15. 4. 1961	208.400.000	2.100.000	10.100.000	12.200.000
15. 10. 1961	196.200.000	2.100.000	10.100.000	12.200.000
15. 4. 1962	184.000.000	2.100.000	10.100.000	12.200.000
15. 10. 1962	171.800.000	2.100.000	10.100.000	12.200.000
15. 4. 1963	159.600.000	2.100.000	10.100.000	12.200.000
15. 10. 1963	147.400.000	2.100.000	10.100.000	12.200.000
15. 4. 1964	135.200.000	2.100.000	10.100.000	12.200.000
15. 10. 1964	123.000.000	2.100.000	10.200.000	12.300.000
15. 4. 1965	110.700.000	2.100.000	10.200.000	12.300.000
15. 10. 1965	98.400.000	2.100.000	10.200.000	12.300.000
15. 4. 1966	86.100.000	2.100.000	10.200.000	12.300.000
15. 10. 1966	73.800.000	2.100.000	10.200.000	12.300.000
15. 4. 1967	61.500.000	2.100.000	10.200.000	12.300.000
15. 10. 1967	49.200.000	2.100.000	10.200.000	12.300.000
14. 4. 1968	36.900.000	2.100.000	10.200.000	12.300.000
15. 10. 1968	24.600.000	2.100.000	10.200.000	12.300.000
15. 4. 1969	12.300.000	2.100.000	10.200.000	12.300.000
		97.000.000	403.000.000	500.000.000

Załącznik Nr 2 do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r. (poz. 393).

TABELE PREMII
do losowań premiowych Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r.

TABELA I.

Na losowanie w dniu 15.I.1947 r. oraz na każde losowanie półroczne w okresie 15.IV.1947 — 15.IV.1949 przypada premii:

Wysokość jednej premii w złotych	ILOŚĆ PREMII Dla emisji „A"	Dla emisji „B"	Dla emisji „C"	Dla emisji „D"	Dla emisji „E"	Łączna ilość premii	Łączna wartość premii w złotych
500.000	2	2	2	2	1	9	4.500.000
200.000	4	4	4	4	2	18	3.600.000
100.000	6	6	6	6	3	27	2.700.000
50.000	88	88	88	88	44	396	19.800.000
10.000	600	600	600	600	300	2.700	27.000.000
4.000	1.800	1.800	1.800	1.800	900	8.100	32.400.000
Razem	2.500	2.500	2.500	2.500	1.250	11.250	90.000.000

TABELA II.

Na każde losowanie półroczne w okresie 15.X. 1949 — 15.IV. 1959 przypada premii:

Wysokość jednej premii w złotych	ILOŚĆ PREMII Dla emisji „A"	Dla emisji „B"	Dla emisji „C"	Dla emisji „D"	Dla emisji „E"	Łączna ilość premii	Łączna wartość premii w złotych
500.000	2	2	2	2	1	9	4.500.000
200.000	2	2	2	2	1	9	1.800.000
100.000	8	8	8	8	4	36	3.600.000
50.000	88	88	88	88	44	396	19.800.000
10.000	300	300	300	300	150	1.350	13.500.000
4.000	1.600	1.600	1.600	1.600	800	7.200	28.800.000
Razem	2.000	2.000	2.000	2.000	1.000	9.000	72.000.000

TABELA III.

Na każde losowanie półroczne w okresie 15.X. 1959 — 15.IV. 1969 przypada premii:

Wysokość jednej premii w złotych	ILOŚĆ PREMII Dla emisji „A"	Dla emisji „B"	Dla emisji „C"	Dla emisji „D"	Dla emisji „E"	Łączna ilość premii	Łączna wartość premii w złotych
500.000	2	2	2	2	1	9	4.500.000
200.000	4	4	4	4	2	18	3.600.000
100.000	6	6	6	6	3	27	2.700.000
50.000	78	78	78	78	39	351	17.550.000
10.000	410	410	410	410	205	1.845	18.450.000
4.000	1.600	1.600	1.600	1.600	800	7.200	28.800.000
Razem	2.100	2.100	2.100	2.100	1.050	9.450	75.600.000

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 grudnia 1946 r. Nr 71, poz. 393)

6

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 stycznia 1947 r.

w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania losowań obligacyj Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 lutego 1946 r. o wypuszczeniu Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 63) zarządzam, co następuje:

§ 1. Losowanie obligacyj Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r., zarówno premiowe jak i niepremiowe, odbywać się będą publicznie pod nadzorem powołanej przez Ministra Skarbu Rządowej Komisji Losowań i przy udziale notariusza.

Czas rozpoczęcia i miejsce losowania będą podawane do powszechnej wiadomości drogą komunikatów prasowych.

§ 2. Losowania niepremiowe odbywać się będą całymi seriami, osobno dla każdej emisji bez losowania pojedyńczych obligacyj; wszystkie bez wyjątku obligacje, należące do serii wylosowanych do umorzenia bez premii, podlegają wykupowi.

Losowania premiowe odbywać się będą całymi seriami, osobno dla każdej emisji, w celu oznaczenia serii, przeznaczonych w danej emisji do premiowania. Po wylosowaniu serii do premiowania następuje rozlosowanie premii pomiędzy obligacje.

Szczegółowy sposób przeprowadzania losowań ustala Regulamin losowań, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Losowania rozpoczynać się będą w takich terminach, aby na podstawie wyników losowania realizacja obligacyj wylosowanych w losowaniu premiowym i niepremiowym mogła być rozpoczęta w dniu 15 kwietnia i 15 października każdego roku.

Pierwsze premiowe losowanie rozpocznie się 15 stycznia 1947 r.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

K. Dąbrowski

Załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 2 stycznia 1947 r. w sprawie zasad i sposobu przeprowadzania losowań obligacyj Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r.

REGULAMIN LOSOWAŃ

Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r.

1. Losowania premiowe odbywać się będą podług tabel premii, podanych w załączniku Nr 2 do § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r. o ustaleniu kwoty Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. i planu jej umorzenia oraz o ustaleniu ilości i wysokości premii (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 393).

2. Obligacje pożyczki są podzielone na serie od Nr 1 do 45.000. Odpowiednio do tego numery zwitków serii oznaczone są numerami od 1 do 45.000. Każda seria składa się z 50 obligacyj, oznaczonych numerami od 1 do 50.

3. W przeddzień pierwszego losowania Rządowa Komisja Losowań zbiera się dla wyrywkowego sprawdzenia zwitków z numerami serii, należących do pięciu emisyj. Po dokonanym sprawdzeniu szafki z kasetami, zawierającymi zwitki z numerami serii, podlegają oplombowaniu. Z przebiegu czynności sprawdzania zwitków Komisja sporządza protokół.

4. W pierwszym dniu pierwszego losowania każdej emisji przed wsypaniem zwitków z numerami serii do właściwego koła losowego oznaczonego literą emisji następuje sprawdzanie numerów serii podawanych przez osoby, będące na sali losowań dla ustalenia, że numery te znajdują się wśród zwitków, które mają być wsypane do koła losowego.

Czynności sprawdzania nie mogą trwać dłużej niż 30 minut.

5. Po zakończeniu sprawdzania Przewodniczący Komisji zarządza publiczne wsypanie zwitków do koła, w którym pozostają one aż do czasu ich wylosowania.

Do koła „A“ wsypuje się zwitki z numerami od 1 — 10.000, do koła „B“ — od 10.001 do 20.000, do koła „C“ od 20.001 do 30.000, do koła „D“ — od 30.001 do 40.000, do koła „E“ — od 40.001 do 45.000.

6. Zwitki z numerami obligacyj od 1 — 50 podlegają wsypaniu do koła, oznaczonego cyfrą „2“ po uprzednim ich sprawdzeniu przez Komisję lub na żądanie osób, obecnych na sali losowań. Na czynności sprawdzenia przeznacza się nie więcej niż 10 minut.

7. Losowania w pierwszym trzechleciu, a mianowicie losowania przypadające na 15 stycznia 1947 r., 15 kwietnia 1947 r., 15 października 1947 r., 15 kwietnia 1948 r., 15 października 1948 r. i 15 kwietnia 1949 r. odbywać się będą w sposób następujący:

a) z każdego z kół „A“, „B“, „C“ i „D“, zawierających zwitki z numerami serii, wyciąga się pojedyńczo po 50 zwitków, a z koła „E“ — 25 zwitków. Po każdym wyciągnięciu zwitka koło powinno być kilkakrotnie obrócone dla przemieszania znajdujących się w nim zwitków.

Każdy wyciągnięty zwitek jest głośno odczytany przez Przewodniczącego, okazany członkom Komisji i podlega natychmiastowemu zaprotokółowaniu, po czym zostaje wrzucony do koła pomocniczego, oznaczonego cyfrą „1“.

Po wyciągnięciu 50 zwitków z numerami serii z każdego z kół „A“, „B“, „C“, „D“ i 25 zwitków z koła „E“, Przewodniczący zarządza przerwę dla opieczętowania przez notariusza tych kół z pozostałymi niewylosowanymi zwitkami;

b) wyciągnięte zwitki z numerami serii, wrzucone do koła „1“, są numerami serii wylosowanymi do premiowania i równoczesnego umorzenia.

Premiowanie tych obligacyj następuje w kolejności od premii najwyższych w dół;

c) losowanie obligacyj do premii od zł 500.000 do zł 50.000 włącznie odbywa się indywidualnie dla każdej premii w ten sposób, że Przewodniczący ogłasza wysokość premii, po czym z koła „1“ wyciąga się jeden zwitek, który oznacza numer wylosowanej serii, następnie z koła „2“ wyciąga się również jeden zwitek, którego numer oznacza numer obligacji, która w wylosowanej uprzednio serii, premię wygrywa. Po wyciągnięciu zwitków treść ich Przewodniczący odczytuje głośno, okazując je następnie członkom Komisji. Równocześnie Przewodniczący zarządza niezwłoczne dopełnienie obu kół zwitkami o tych samych numerach, jakimi były oznaczone dopiero co wyciągnięte zwitki. Nowe zwitki, które wypełnia w tym celu jeden z członków Komisji, muszą ściśle odpowiadać kolorem, formatem i wymiarem zwitkom, znajdującym się w kołach „1“ i „2“.

Jeżeli premia padnie na numer obligacji, która już raz została premiowana, Przewodniczący ciągnienie unieważnia i zarządza ciągnięnie ponowne dla tej samej premii.

W przypadku premiowania wszystkich obligacyj danej serii, seria ta nie uczestniczy w dalszym losowaniu premii.

8. Losowanie obligacyj do premii po zł 10.000 odbywa się grupowo dla 10 serii razem, w sposób następujący:

Z koła Nr 2 wyciąga się jeden zwitek z numerem obligacji, a z koła Nr 1 — 10 zwitków z numerami serii stanowiących jedną grupę.

Obligacja w każdej serii z danej grupy, posiadająca wylosowany numer, uzyskuje premię zł 10.000.

Jeżeli w grupowym ciągnieniu premię uzyska obligacja, która już raz została premiowana, Przewodniczący zarządza ponowne ciągnienie zwitka z numerem obligacji dla tej samej premii.

9. Po rozlosowaniu obligacyj do premii od zł 500.000 do zł 10.000 włącznie, przewidzianych na dane półroczne losowanie dla danej emisji, Przewodniczący ogłasza, że pozostałe obligacje spośród wylosowanych do premiowania serii, na które nie padły wyższe premie, uzyskują premię najniższe po zł 4.000.

10. Losowania w okresie od 15.X.1949 r. do 15.IV.1969 r. są premiowe i niepremiowe.

a) Losowanie premiowe odbywa się w ten sam sposób, jak podano wyżej dla losowań w pierwszym trzechleciu z tą różnicą, że w okresie od 15.X.1949 r. do 15.IV.1959 r. z każdego z kół „A“, „B“, „C“ i „D“ wyciąga się po 40 zwitków z numerami serii, zaś z koła „E“ — 20 zwitków a w okresie od 15.X.1959 r. do 15.IV.1969 r. z kół „A“, „B“, „C“ i „D“ wyciąga się po 42 zwitki z numerami serii, zaś z koła „E“ — 21 zwitków.

b) W każdym półrocznym losowaniu w tym

okresie po zakończeniu losowania premiowego dla każdej emisji odbywać się będzie losowanie niepremiowe dla wylosowania serii, których obligacje podlegają umorzeniu bez premii.

Losowanie niepremiowe odbywa się całymi seriami w ten sposób, że z każdego z kół „A", „B", „C", „D", i „E" wyciąga się taką ilość zwitków z numerami serii, aby wartość nominalna wszystkich obligacyj wylosowanych serii odpowiadała kwocie raty umorzenia danej emisji w losowaniu niepremiowym przewidzianym na dany termin losowania w planie umorzenia, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r. o ustaleniu kwoty Premiowej Pożyczki Odbudowy Kraju 1946 r. i planie jej umorzenia oraz o ustaleniu ilości i wysokości premii (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 393).

Wylosowane numery serii Przewodniczący głośno odczytuje, okazuje członkom Komisji i ogłasza, że wszystkie obligacje w wylosowanych seriach zostają umorzone bez premii.

11. Po ukończeniu publicznej części losowania Komisja przystępuje do sprawdzenia wylosowanych zwitków z protokółem, po czym następuje podpisanie protokółu oraz opieczętowanie wylosowanych zwitków, które stanowią załącznik do protokółu.

12. Z przebiegu losowań dla każdej emisji Pożyczki Komisja sporządza protokół. Protokół losowania amortyzacyjnego powinien zawierać: dzień, miejsce, godzinę rozpoczęcia i zakończenia losowania, skład komisji i numery wylosowanych serii; protokół losowania premiowego powinien zawierać: dzień, miejsce, godzinę rozpoczęcia i zakończenia losowania, skład komisji, numery wylosowanych serii, przeznaczonych do premiowania oraz numery obligacji i serii, na które padły premie z podaniem wysokości tych ostatnich, przy czym zarówno wylosowane obligacje jak i premie, które na nie padły, protokółuje się na schemacie, w którym numery serii wylosowanych do premiowania oraz numery obligacji tych serii będą ułożone w porządku kolejnym.

Protokół powinien również zawierać numery obligacyj i serii, których premiowanie zostało unieważnione z uwagi na to, że zostały one już uprzednio premiowane.

13. Losowania odbywają się jedynie w dnie powszednie. Czynności losowań komisja rozpoczyna o godzinie 10-ej. Czynności te w ciągu jednego dnia nie powinny przekraczać pięciu godzin przy półgodzinnej przerwie.

W razie niedokończenia losowania danej emisji w ciągu jednego dnia, dalszy ciąg losowania Przewodniczący odkłada do następnego dnia powszedniego, zawiadamiając o tym publiczność i zarządza równocześnie opieczętowanie przez notariusza kół pomocniczych „1" i „2".

Po ukończeniu losowania danej emisji Pożyczki Przewodniczący zawiadamia publiczność o dacie i godzinie rozpoczęcia losowania następnej emisji.

14. Numery seryj i obligacyj, na które padły premie oraz numery serii, które zostały wylosowane do umorzenia bez premii, będą ogłaszane w Monitorze Polskim.

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 4 stycznia 1947 r Nr 2, poz. 2)

7

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 20 grudnia 1946 r.

o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.

Lista 2.

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 55, poz. 495) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 89, poz. 817), ogłaszam listę rewidentów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji spółdzielni w Związku Rewizyjnym Spółdzielni R. P. w Warszawie:

1. Abramowicz Mieczysław
2. Banaś Tadeusz

3. Beliczyński Bogusław
4. Brach Stanisław
5. Byrski Józef
6. Dobecki Czesław
7. Faliszewski Franciszek
8. Futówna Sabina
9. Gaszyński Mieczysław
10. Głębocki Zygmunt
11. Grysiewicz Antoni
12. Harasimiuk Teodor
13. Jarocki Kazimierz
14. Kapo Eugeniusz
15. Kassyk Marian
16. Kieloch Zygmunt
17. Kołodziej Jan
18. Litwiński Piotr
19. Lotz Franciszek
20. Łucki Dionizy
21. Malinowski Lucjusz
22. Mazur Bolesław
23. Niecikowski Stanisław
24. Owsiak Władysław
25. Rogaliński Tadeusz
26. Rzemieniuk Feliks
27. Sajkiewicz Edmund
28. Sawicki Franciszek
29. Stanek Albin
30. Tłuczkiewicz Jan
31. Wilk Tadeusz
32. Węgorek Stanisław.

p. o. Przewodniczącego
Państwowej Rady Spółdzielczej:

Jan Zawada.

Cena numeru niniejszego zł. 50.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 800; półroczna zł 450; kwartalna zł 250; miesięczna zł 100.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4. Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 40.

Druk. „AUTOMA", Warszawa, ul. Wileńska 7.